

Nummer 19

30 mars 2009

Årgång 28

Kabel news

– brun tidning med härligt lyft

FC Kabel Åttio är klart för femman. Den härliga nyheten kunde vi basunera ut strax efter fyra på eftermiddagen söndagen den 19 oktober 2008. Nyheten mottogs med lycka över hela världen. På Irland blev Jamie Gidman så glad över vår kvalseger att han omgående skickade en gratulation i gästboken – och stavade fel på sitt eget namn...

I Kina firade Peder Hallberg och närmare 1,5 miljarder kineser att FC Kabel Åttio äntligen avancerat i seriesystemet. I Norge hoppade Johnny Hallgren och Micke Bäck jämfota av lycka. Och så vidare.

Med tanke på genomslaget för nyheten tänkte klubbens husorgan, Kabel News uppmärksamma den historiska händelsen rejält. Därför är det här en specialupplaga till 100 procent koncentrerad på de bruna brassarnas uppflyttning.

För att ge lite olika vinklar på lyftet har ett antal viktiga kuggar fått i uppdrag att skriva om framgången ur lite olika ingångsvinklar. Vilka lär du snart märka. Eller inte helt, för någon av de tillfrågade löste inte sin uppgift. Skäms.

Tidningens enmansredaktion hade för avsikt att ge ut det här uppflyttningsnumret i slutet av november 2008. Så blev det inte. Men den som väntar på något gott har tid att vänta.

Den bruna sekten flyttar för övrigt sällan fram sina positioner i högsta fart. Det rör sig sakta men säkert, fast till slut brukar det bli riktigt bra. Hur bra, går till exempel att utläsa av följande högst vetenskapliga jämförelse med ett gulsvart Boråslag:

* Redan vår 29:e säsong fick vi ett damlag i seriespel. Storebror Elfsborg fyller 105 nu 2009, och har inte varit nära att ha ett damlag.

* Redan vår 30:e säsong gick vi upp i division V. Storebror Elfsborg har aldrig gått upp till division V.

* Det här är nummer 19 av vår stolta klubbtidning. Storebror Elfsborg har inte haft någon klubbtidning på 30 år – fast har precis startat en.

Du är alltså i den klubb i bygden som har kommit längst på många fronter. Och nu har vi ordnat så att du har KN 19 i dina händer – eller på din bildskärm. Det är alltså ett rent frosseri i tidernas bästa A-lagssäsong.

Så sätt av en eftermiddag, eller ett par, för att återuppleva fjolåret. Det handlar om hela 27 sidor framgång – bara text, inga bilder. Trevlig läsning.

Ordförande

Efter den härliga 3–0-segern mot Wästerhov i premiären kom det in grus i det bruna maskineriet. I andra omgången blev det 1–1 mot Yugo, i en match som vi höll på att förlora i slutminuterna, då Yugo fick straff.

Efter 3–1-seger mot Kronäng blev det två raka debacle mot Bosna och Norrmalm. Efter fem omgångar var vi redan långt efter Brämhult och Norrmalm. Känslan var att det nästan redan var kört. Så den 5 juni kom nyheten om Kinnajuggarnas beslut om att dra sig ur serien. Plötsligt såg tabellen mycket bättre ut, och det fanns stora skäl för oss att säga **tack till**

Yugo.

Strax efter började ryktet gå att även Bosna skulle dra sig ur. Så väl blev det inte, men klart är att om inte Yugo dragit sig ur skulle vi med största sannolikhet ha missat kvalet. Så återigen, tack Yugo.

Efter höstens 11–1-seger mot Bosna hade Johan en lång och mycket hetsig debatt med domaren Ove Ivarsson utanför omklädningsrummen på Ryda.

Johan menade att de båda lagen bedömdes olika, och att det var helt ohållbart. Om vi hade burit oss åt som Bosna hade vi fått varningar och utvisningar i mängder.

Domare Ove Ivarsson sa: ”Om jag skulle döma för allt de gjorde skulle jag tvingas bryta matchen efter en kvart.”

Johan svarade: ”Då får du väl göra det. Det håller inte att vi skall bedömas på olika sätt.”

Med facit i hand finns det all anledning att säga **tack till Ove Ivarsson**. För om han hade brutit matchen efter en kvart hade vi bara vunnit med 3–0, och då hade inte vår målskillnad räckt till kvalplats... Så återigen, tack Ove.

Hela hösten var det kvalplatsen vi siktade på. Avståndet till Brämhult var ju för stort, inte minst sedan vitsvarta besegrat zebbrorna med 3–1 på Sagavallen i slutet av augusti.

Att andraplatsen var den bästa placering vi kunde nå var så självklart att man inte trodde sina ögon den där söndagen i mitten av september. Inte nog med att vi slog Olsfors borta med sanslösa 7–0. Ubbhult slog Brämhult, och plötsligt hade vi seriesegern i egna händer. Vi vrålade ut ett **tack till Ubbhult** och laddade för seriefinal.

Under sex dagar gick vi stenhårt för serieseger. Sedan fick vi sätta tacket till Ubbhult i vrångstrupen.

Dagen för vår bortamatch i Ubbhult började dålig. Strax efter nio på morgonen väcktes Johan av Ronny Ehrnberg i Ubbhult som förklarade att Ekåsvallen stod under vatten.

”Vi letar ny gräsplan, men det är risk att vi får spela på grus,” sa Ehrnberg.

Det ljusnade lite när vi fick veta att matchen skulle avgöras på gräs, på Björkängsvallen i Hällingsjö. Väl där visade sig planen vara riktigt bra – det var bara ett par mindre träskliknande områden.

Själva matchen gick inte alls som vi hade tänkt oss. Vi hade stort övertag i bollinnehav, men fick inte in bollen. Däremot var Ubbhult hyperfarliga i sina kontringar. Frustrationen över alla missar tog sig bland annat uttrycket att **Tvålen knäckte Hällingsjös linjeflagga** mot sitt lår i andra halvlek.

Sedan smög han i väg. Johan fick äran att överlämna den tudelade flaggan...

Fast Tvålen fick ta sin beskärda del av skammen några dagar senare. Den lilla händelsen lyckades nämligen på något konstigt sätt hamna i BT.

Vi hade sex mål upp på Norrmalm inför slutomgången. Vi visste därmed att vi var tvungna att få hjälp av zebbrornas motståndare i sista omgången – vår gamla arvförande Wästerhov.

Helgen innan sa Hovets ordförande Göran Lohne så här till Johan:

”Vi kommer att lägga oss, vi vill inte ha Kabel i femman...”

Nu visste vi dessutom att Hovet inte behövde lägga sig för att rasa igenom. De hade tagit noll poäng under hösten och släppt in en massa mål. Hoppet stod därmed i första hand till att vi skulle vinna, och helst med ett par måls marginal mot Ubbhult.

Efter slutsignalen i Hällingsjö, där vi hade förlorat med 3–2 var det ingen som ens tänkte tanken om att vi kunde få spela kval. Att Hovet skulle slå Norrmalm fanns inte på kartan.

Så kom glädjevrålet från Kalle och Tvålen, och beskedet om att Wästerhov vunnit de som kan bli klubbens sista match någonsin, och plötsligt ville alla kablar skicka rosor och ett **megastort tack till Wästerhov**. Stort tack för hjälpen.

Beskedet om Wästerhovs skräll kom flera minuter efter slutsignalen i Hällingsjö. Fast till Gotland – som var på plats på Björkängsvallen – nådde det först efter ett drygt dygn.

Coach Åkerström – den smygaren – hade skickat ut en Enhörning (Michael) som spejare till Sagavallen, och Kalle visste att Hovet hade varit i ledningen under i princip hela matchen.

Den vetskapen delade han dock inte med sig av. Och eftersom de flesta kablarna hade nog med att stilla sin egen besvikelse efter slutsignalen så var det få som funderade över varför Kalle och Tvålen smög sig undan i den stora motgångens stund.

Samtidigt åkte en besviken Gotland hem till Borås. När glädjebeskedet äntligen kom var vår gaute långt ifrån Hällingsjö. Väl hemma skärmade Gotland av sig från omvärlden. När Kalle på den efterföljande eftermiddagen messade ut träningstiderna inför kvalet var fortfarande **Gotland ovetande om att vi gått till kval.**

”Varför skall vi träna vidare nu?” frågade Gotland sig. Efter en koll i gästboken insåg han att kvalplatsen var vår. Och plötsligt blev livet mycket lättare...

När kvalottningen kom fick vi stå över första omgången, där våra båda kvalmotståndare Jula och Korsberga drabbade samman i Ullervad.

Omgående föreslog Johan att vi skulle göra **tidernas längsta bruna spionresa.** Kalle och Gotland högg på idén, och strax efter elva söndagen den 12 oktober bar det av. Det blev en trivsamt resa där trion först lokaliserade arenan, sedan blev det en avstickare för matinköp in till centrala Mariestad. Sedan började underhållningen.

Under den närmare 20 minuter långa straffläggningen, och i själva matchinledningen fick spionerande kablar sällskap på den bergiga läktaren av ortens original. Han blev särskilt förtjust i Kalle, och radade upp intressanta frågor:

”Kalle, var kommer du ifrån?”

”Borås? Inifrån Borås?”

”Har du snus?”

”Vad är det för färg på dosan?”

”Var har du köpt snuset?”

”Har du köpt det på Oxen eller (Mariestads största Ica-affär)?”

”Vad kostade det?”

”Tusen spänn?”

”Kan jag få lite?”

Kalles nya vän blev alldeles till sig när Jula omgående gjorde 1–0 på Korsberga. Kanske blev hans far orolig att han skulle trilla ner från den bergiga läktaren, så Kabeltrion blev befriad från det frågvisa sällskapet.

Trion fick sedan se ett ruskigt oorganiserat Korsberga, som dock hade två–tre riktigt bra spelare, ösa in mål på ett Jula, som var extremt svagt i eget straffområde. Det blev 7–1, men ingen i den bruna trion var direkt skrämmd. Tvärtom.

– Känslan är att vi har fått en drömlottning. Klarar vi inte det här har vi inte i femman att göra, sa Johan.

– Men till de andra måste vi säga att det var två bra lag vi såg, sa Kalle.

Även om det var svårt att haussa ett gäng som just torskade med 7–1 på hemmaplan mot ett inte alltför imponerande motstånd var det just vad Coach Kalle försökte sig på under nästa träning. Det gick väl sisådär. I gästboken skrevs däremot inte ett ord om spionresan. Spioner avslöjar ju inte sina iakttagelser offentligt...

Så var den där – dagen vi hade väntat på i 17 långa år.

För andra gången någonsin spelade FC Kabel Åttio en direkt avgörande match om uppflyttning till femman. Den första spelades på Sjöbovallen mot Dalsjöfors i oktober 1991. Då blev det förlust med 2–1.

Nu hade vi byggt upp stämningen rejält inför matchen. **Gästboken var överfull** på inlägg. Faktum är att det antal inlägg som skrevs under de två veckorna mellan Ubbhult borta och Jula hemma brukar det normalt ta ett par månader att uppnå.

Vi hade kiosk, entré och till slut någon som skötte de uppgifterna – tack Gotland.

I omklädningsrummet inför uppvärmningen var Coach Kaiser så där extremt överladdad som bara Coach Kaiser kan vara.

När det började bli tid för genomgång beordrades total mobiltystnad. Alla stängde av sina maskiner – utom en.

Sannolikt hade Gurra varit så upptagen med att smörja in sin kropp med sitt nyinköpta mirakelliniment. För genomgången hade knappt hunnit dra igång förrän **Gurras mobiltelefon ringde**. Det visade sig vara Gurras bror som kollade av om det fanns något ät- eller drickbart att köpa på arenan.

Kalle såg rött:

– Stänger du inte av den NU direkt kommer jag att strypa dig, sa Kalle – och lät som han menade vad han sa.

Med facit på hand känns det som en väldig tur att strypningen inte genomfördes, för två timmar senare hade ju just Gurra blivit Kabel Åttios första stora kvalhjärte någonsin.

Publiksiffran var 53 betalande. Det känns en siffra i underkant, för alla var där. Söndagen den 19 oktober samlades nämligen kablar från när och fjärran för att se de bruna brassarna ta ett historiskt steg uppåt i seriepyramiden.

Jimmy Emanuelsson, som hade blivit pappa två dagar tidigare, var där.

Johnny Albertsson, som varit med hela våren men inte visat sig på hösten, var där.

Peter Larsson, som flyttat till Blekinge tidigare under året, var där.

KJ, Joffe, Persson DÄ, Affen med fler av de legendariska stenålderskablar var där.

Men framför allt, Magnus **Huddberg var där**. Denne bruna superlegend som inte visat sig på Ryda på 15 år var där. Ja, inte på Ryda – men på Borås Arena.

Ungkablar har sannolikt bara sett den långhåriga ytterbacken på lagbilder i omklädningsrummet. Ett tag var han FC Kabel Åttio. När man kom till träningen stod Huddberg utanför omklädningsrum nummer 1, ombytt och klar, med dagens typ 27:e cigarett i mungipan.

Huddberg hade varit med i klubben från början, och var en bit in på 1990-talet en av de flitigaste på träning och match. 206 A-lagsmatcher är han bokförd för, men eftersom siffrorna saknas för två säsonger har han säkert gjort ytterligare minst 25–30 A-lagsmatcher.

Efter sista matchen 1993 sa han dock tack och hej. Och han gjorde det med besked – sedan dess har nämligen inte Huddberg synts till på Ryda en enda gång. Inte ens som åskådare.

Men söndagen den 19 oktober 2008 var han där. Det om någon är stort.

Johan Rydén:

– Ordförande om utvecklingen i klubben:

”När vi efter flera osannolika turer plötsligt stod där var känslan mest lättnad”

Skickliga spelare kan avgöra matcher – men det är i styrelserummet man vinner serier.

Så brukar det heta. Och det ligger mycket i det.

Se på Elfsborg. De hade det rörigt i ledningen under 1980- och 1990-talet, och laget tillbringade de 20 åren på allsvenskans nedre hälft, eller i division I. Nu är Elfsborg en välorganiserad förening – och med ordning och kontinuitet har även de sportsliga framgångarna kommit.

Det är inte heller någon slump att FC Kabel Åttio äntligen tagit sig ett trappsteg närmare Champions League.

Nu har vi i och för sig inte vunnit någon serie sedan 1984. Men trots att vi kom tvåa i både serie och kval kändes det som att vi var vinnare år 2008.

När jag kom till de bruna brassarna hösten 1991 hade Peder Westin lämnat över ordförandeklubban sedan några år tillbaka. Kontinuitet existerade inte längre, utan klubban vandrade mellan flera händer fram till juli 1998, då jag lätt motvilligt tog den.

Inte motvilligt för att jag inte ville, utan mer för att jag egentligen kände att jag inte var redo. Jag hade börjat få koll på hur man tränar ett lag, men jag hade inte en aning om hur man leder en idrottsförening. Det blev inte bättre av att FC Kabel Åttio var inne i en rejäl generationsväxling.

Vi tog flera felbeslut där i början. Några höll på att bli ödesdigra. Vi förlitade oss till Högskolan, fick snabba resultat – men tänkte inte på att studenter från andra orter tar examen, och sedan ofta flyttar hem. Från hösten 2000 till och med våren 2003 kämpade vi för att undvika nedläggning.

Sedan kom vändningen. Vi lade om kursen, fick ut vårt namn och fick ett gott rykte bland unga boråsare, främst genom Mariedal cup. Vi hittade alltfler sätt att få ut vår särart, och nu känner många till vår vision om Champions League, utedasset, de bruna dräkterna och våra etablerade smeknamn som den bruna sekten, de bruna brassarna och de bruna bönorna. Viktigast av allt har nog trots allt den fantastiska bruna hemsidan varit.

Under de senaste åren har vi hittat rätt gubbar en efter en, både som spelare och engagerade ledare. Det är många som är värda omnämnande, främst kommer förstås Henrik Malm. Utan hans engagemang och arbetskapacitet hade vi inte varit där vi är idag. Tänk så mycket tid han lagt ner på FC Kabel Åttio, genom hemsidan, genom att alltid träna och genom att leda en stor mängd viktiga projekt. Ovärderlig är ordet som bäst beskriver Malm.

Det finns andra som inte syns lika mycket som Malm, som till exempel Hans-Ove ”Uwe” Kjörnsberg. Visst gnäller vi numera på att saker tar tid, och på att han sällan kommer på våra möten. Men med 29 år i styrelsen, de senaste 14 som kassör, har Uwe betytt oerhört mycket.

Samma sak gäller för Mikael ”Räka” Reinholdsson. Vad vore Kabel Åttio utan Räka, och hans behov av att opponera sig eller gnälla lite över saker? Råkas erfarenhet av att driva idrottsförening har varit ovärderlig genom åren.

Lars Persson och Peter ”Affen” Magnusson är två andra veteraner som gjort oerhört mycket för FC Kabel Åttio. Att de klev in i styrelsen när läget i klubben var som mest alarmerande hösten 2001 var förstås oerhört tryggt och skönt för oss som var oerfarna vid att leda en förening. De var klippor att luta sig mot.

De senaste åren har de fyra veteranernas roll i klubben blir allt mindre. Det är glädjande eftersom det är det definitiva tecknet på att vi har genomfört generationsväxlingen fullt ut. In har kommit ett helt gäng yngre, starka krafter. Skall man nämna en, så är det självklart Kalle Åkerström. Om ni inte har märkt det själva kan jag meddela att Coach Kaiser fullständigt brinner för FC Kabel Åttio.

Och det är med stolthet jag kan säga att FC Kabel Åttio nu står på sin starkaste grund någonsin. Vi har byggt upp fungerande former för att driva en 100 procent ideell förening på 2000-talet. Och trots att det enda vi har att erbjuda är kamratskap och brun anda så växer föreningen konstant.

Även fotbollsmässigt har vi sakta men säkert byggt upp laget/klubben. Och även i det taktiska märks vår särart. Grunden till den sportsliga utvecklingen lades hemma mot Borgstena i höst avslutningen 2001 – en match vi var rädda att den skulle bli FC Kabel Åttios allra sista. Där uppfanns de täta byten som sedan dess varit vårt känneämärke.

Andra viktiga punkter på vägen mot femman är Zamoras ankomst (2003) och övergången till zonspel (2005).

Personligen har jag lagt hysteriskt mycket tid i FC Kabel Åttio. Och fått otroligt mycket tillbaka. Det är en härlig känsla att en tråkig arbetsdag få telefon och höra ett gäng glada bönor vråla 10, 20... och Stora fötter, stora skor.

Det viktigaste för mig är, och har hela tiden varit, att hålla ihop föreningen. Om vi så har tio olika lag, skall vi glädjas med varandra. Inte konkurrera.

Samtidigt kan man inte sticka under stolen med att det är kul att vi når sportsliga framgångar. Och visst förstod man när 2008 års säsong inleddes att något stort var på gång. Uppvärmningen inför premiären mot Wästerhov på Arenan slog alla rekord. Vi spelade ett one-touch-spel som jag inte fått uppleva sedan juniortiden i Elfsborg.

Under alla dessa år i brunt har man funderat på hur det skulle vara om Kabel Åttio tog klivet upp i femman. När vi efter flera osannolika turer plötsligt stod där bestod känslan mest av lättnad. Den totala euforin sparar vi till 2009. För snart 30 år gammal är FC Kabel Åttio hetare än någonsin.

Johan Rydén

Peter ”Affen” Magnusson:

– Veteranen som varit med på ett hörn sedan 1980 filosoferar kring det bruna, men något saktfärdiga undret:

”Festclub Kabel Åttio till division fem efter bara 30 år – hur gick det till?”

”Vem hade i sin vildaste fantasi trott att man skulle sitta en solig söndag på ”Ryavallen” och se vårt eget lag, festklubben, kvala upp till femman, 30 år efter start. Och inte bara det, B-laget blir fyra

efter fantomspurt, vi har ett damlag och nästa år firar veteranlaget 10. Snart stundar juniorövningar och jättefest i Boråshallen och där får man se sin egen son debutera i brunt och allt detta i tider när de flesta ultimallag har jätteproblem". (Kabels Gästbok oktober 2008)

Man kanske bör undvika att citera sig själv men huru bättre beskriva den euforiska känsla man upplevde ganska exakt 30 år efter start? Jag vill dessutom testa teorin på Er läsare att vi inte gick upp i femman i år, utan vid ett antal tillfällen och av ett antal anledningar som uppkom mellan 12/9 1979 fram till strax efter 15.00 den 19/10 2008. Hur hänger det ihop? Jo, det ska jag försöka beskriva genom en händelsekedja avbruten endast av minnesluckor och platsbrist.

Vi gick förvisso upp i solsken på en perfekt matta på en härlig arena inför 100-tals åskådare. Men vår fotbollshistoria börjar vintern 1980 på en blöt Södervallen i snöglopp, vi var fattigare och sämre fotbollsspelare men ändå, likheterna är större än skillnaderna. Vi mötte IF Solidar och med på plan var gubbar som ordförande Westin, Huddberg, Lila, Ulfsson, Torsken, Skoglund, Loppan, Bengan (som gjorde Kabels absolut första mål och vars bror nu värvats till Vets!), Pysschen Axebrink och undertecknad och i den trogna åskådarskaran fanns coming men som Kassör-Uwe och hotellägare Persson.

Nu ska jag inte drunkna i nostalgi för mycket av detta finns att läsa om i Kabels oerhörda skattgömma på nätet, nu ska jag istället beskriva ett antal nyckelord som inte bara lett oss till femman, utan fått klubben som startades på skoj och "för ett tag" inte bara att överleva utan till att bli en maktfaktor inom Sjuhäradsfotbollen. Det finns förstås många fler men jag nöjer mig med dessa göbitar utan inbördes prioritering och naturligtvis är det 8 till antalet:

Dokumenterad historia: Hur många småföreningar på denna jord har en historia liknande vår? Kanske en handfull. Men hur många har en dokumenterad kulturskatt att ösa ur som vår – INGEN! Jag vågar nästan lova att någon historiker någon gång i framtiden kommer att finna detta epos av vardagshändelser med fotbollsanknytning som likt "Hem till byn" sträcker sig över decennier. Förvandlat till fordonstermer så skulle vi kunna beskriva det som från en trimmad röd Volvo Amazon med blå fartränder till dagens nyligen krockskadade Nissan-jeepvidunder. Och till skillnad från "Svenska Hjärtan" så lever vår serie vidare. Utan historia – ingen framtid!

Hemsidan: När vi en gång i tiden var som skruttigast och hotades av både penga- och spelarbrist och nedläggning (en av många gånger) så startades Kabels hemsida av Lasse Schöön. Några månader senare togs sidan över av vår webmaster sedan dess, Henrik Malm. Den har sedan utvecklats till att bli en av fotbollsvärldens absoluta toppar. Jag vill påstå att utan den så hade det inte funnits något Kabel nu. Vi var inte många med intresse eller ork för att köra vidare, men den lilla lågan hölls tänd av gästboken där vi under vintern kunde utbyta små erfarenheter, litet skratt och till slut litet framsteg. Idag är hemsidan och inte minst den oerhört välbesökta gästboken kort och gott ett enda stort fönster med bruna gardiner mot omvärlden. Många gamla exporterade kablar som Shilton och Raoulle kan följa med- och motgångar och komma med glada tillrop tills de väljer att komma tillbaka en dag – för det gör alla. Måtte det finnas back-uper på vår elektroniska historia!

Eldsjälarna: Ingen förening klarar sig utan dessa brinnande, halvtokiga människor som satsar enormt mycket av sin tid utan någon som helst ersättning utom möjligtvis litet uppskattning då och då. Kabel har haft och har många. Jag tänker inte ge mig på att beskriva dem alla, det vore dödfött och jag skulle bara missa någon, men EN lyser för mig klarast av alla. Han har förvisso "bara" 17 år i klubben men vilka år! Han har varit tränare i många år, han spelar i varenda lag utom juniorer och Bönor (som han dock tränar och matchar), han dokumenterar vår historia, han öppnar våra dörrar till

träningen, han har varit vår ordförande i över tio år med mera, med mera. Johan Rydén är Kabel kort och gott! Ingen förening överlever utan sina eldsjälar och vi ska aldrig ta dem för givet.

Lagen: Från början hade vi (knappt) ett lag bestående av ett antal träningströtta men festglada 17–20-åringar. Nu har vi fem lag! Möjligheterna för alla att spela i Kabel från späda tonår till mogen medelålder och oavsett kön skapar ett stort mervärde (tror knappast att någon annan sponsor får så mycket goodwill för så små pengar som våra?). Vårt representationslag, B-laget, veteranerna, juniorena och inte minst våra stolta Bruna böner – det skapar en bredd och en gemenskap som fått ytterligare en dimension. För vem vill inte tackla ner en junior eller tunnla en böna? Och oavsett vilken/vilka kategorier man tillhör så finns alltid de goa gliringarna där. Bönlaget diskuterades för övrigt redan i början av 1980-talet och nu finns det – hoppas innerligt på en fortsättning – The ”Beanie Babes” har tvivelsutan lyft klubben ytterligare ett snäpp, även om vissa av dessa damer har förkortat det vackra svenska språket så till den milda grad att en gammal humanist gråter blod.

Kabelandan/Kamratskap: Festerna och gemenskapen men framför allt det sociala engagemanget och att bry sig om varandra är något som alltid präglat Kabel. Jag hävdar, antingen är man en kabel eller så är man det inte. När det dyker upp någon ny, och det gör det oftare än någon försvinner, så tar det inte många sekunder innan personen adopterats av Kabel och omsvepts av en rå men mycket hjärtlig brun gemenskap. Vi har haft ett fåtal undantag genom åren med individer som inte passat in i andan, sådana som förstört och bråkat och inte insett att en förening driver man tillsammans. Ingen har blivit utslängd, däremot har de svårangepassade fattat ganska snart och tagit sin egen Mats ur skolan så att säga. En kabel bryr sig och bryr sig om.

Kulten: Smeknamnen, mytbildningen, sångerna, resorna, prylarna, symbolerna och mystiken. Den bruna sekten hade inte varit vad den var utan dessa inslag. Man vet knappt längre vad folk egentligen heter. Tvålen, Zamora, Gotland, Robinho, Svampen, Mackan, Kaiser, Lauda, Jullegol, Gammalgäddan... OK, vid närmare eftertanke har det nog alltid varit så och det är en del av kärleken – ”den man älskar öknamnar man”. Sångerna och ramsorna har ekat över stora delar av världen och bruna tröjor har visats upp över hela Europa. Fotbollsresor till London, midsommarfester i Varberg och Tylösand, mat- och vinresor till Italien (näja) och träningsläger i Danmark.

Få klubbar på vår nivå har så mycket egentillverkat. Det gäller allt från hejaramsor och sånger till väskor och tröskor. Allt detta bidrar till att sprida det bruna evangeliet och späda på kultifierandet av vår bruna klubb. Vem vill inte äga en brun mössa, dricka ur en mugg med vårt vackra emblem, bo i Kabelvagnen eller rentav dricka Kabels egen mellanöl? (jo det är sant – Loppan tog fram och sponsrade ett antal burkar med Kabellogga på, inför en avslutning för ett antal år sedan)

Tröjefärgen: Ur stadgarna: § 20 FC Kabel Åttio skall alltid spela i tröjor som är till färgen minst 75 procent bruna. SAY NO MORE! Bidrar naturligtvis till kulten och den bruna färgen har, paradoxalt nog, varit en stor del av Kabels framgångar. En i grunden rätt så mobbad färg som under Kabels beskydd fått en rättmätig upprättelse. Och för att aldrig någon tokstolle ska komma på tanken som då och då dykt upp, att förändra klubbens färg så såg vi oss tvungna att skydda den med något så drastiskt som en egen paragraf.

Visionen: Låt oss avsluta med vår vision. Utan historia – ingen framtid, utan vision – ingen historia. När vi satte oss några stycken i december 2002 och började skissa på Kabels vision så fick vi lov att göra en uppdelning i ”akut, förhoppning och dröm”. Det mynnade i en 1- en 5-, samt en 25-årig vision. Ettåringen var rätt trist med inslag som penga- och spelarbrist och brist på engagemang men

det var nödvändigt – vi låg halvtaskigt till helt enkelt. Femåringen var betydligt roligare och även om vi väl knappast själva trodde på en del punkter så har det visat sig att det mesta faktiskt slagit in. Vad sägs om: A-, B- samt veteranlag och tanken på ett damlag – Bruna Bönor?! Eller om att Kabel ska vara ett stabilt division 6-lag med ambitioner att nå femman? Eller att hemsidan ska vara en av Sveriges bästa? Eller att bygga upp en sponsorpool? Eller att ständigt uppdatera klubbens resultat, händelser med mera? Eller att delta i Mariedal cup varje år? Och mycket mer. Inte kattskit precis.

Vad gäller 25-åringen så finns en del kvar att göra men vi skrapar på ytan på en del punkter. Borås bästa lag är vi ju till exempel redan på många plan, vi har börjat försörja oss med egna spelare direkt via barn och barnbarn och tillverkningen av nya modeller pågår för fullt. Inga klackar och tunnlar = löneavdrag och inget mys – tja, vi har ju inga löner att dra av men visst belönas teknisk bravur med beundran respektive glåpor redan idag. Vi kanske inte har satt Kabelmärken på alla barer i Europa ännu men vi har i vart fall börjat i hyfsad skala. Nu står skrivandet av en ny vision på agendan och får vi bara till ett möte (vi har försökt i två år nu) så kan det ske när som helst.

För att bevisa att allt ovan beskrivet förmodligen är sant så vill jag avsluta med att berätta en purfärs historia från verkliga livet. Under en tjänsteresa till Stockholm med tillhörande övernattning på HK så stötte jag på ett par tullarkollegor, en tjej runt 30 som är en mycket duktig fotbollsspelare med meriter från division 2 i Göteborg, samt en fotbollsintresserad gentleman i min ålder från Mariestad.

Vi kom att prata om ditten och datten och jag avslutade med att stolt konstatera att klubben i mitt hjärta, FC Kabel Åttio, nyss gått upp i division 5. I det läget brukar man få gliringar och frågor som ”vaffan ä de för nåt?” men icke denna gång i november 2008. Tvärtom hade hon mycket väl hört talas om de läckra ”Bruna bönorna” och han – ja den stackaren visste mer än väl hur kvalmatchen mellan FCKÅ och Jula hade gått – det visade sig att han är ordförande för Jula BK’s fotbollssektion! 100 procent av alla tillfrågade kände till oss. Antingen är världen liten eller så är Kabel stort!

Så tack alla ni tränare och spelare och eldsjälur för att vi fick uppleva ytterligare ett historiskt kliv för den bruna föreningen FC KABEL ÅTTIO – ni är bara det senaste beviset på klubbens storhet. Forza Kabel!

Nedtecknat i november 2008 av **Peter ”Affen” Magnusson**

Henrik Malm:

– Sekreteraren, webmastern, fixaren, tränaren, mittbacken med mycket mera funderar över vad man kan råka ut för och vilka effekter ett stort engagemang i FC Kabel Åttio har på livet som helhet:

”Jag misstänker fortfarande pudelrockarna i Smokie för att ha stulit min lädermapp...”

FC Kabel Åttio. Inte Football Club utan Fest Club. Åttio med bokstäver. ALDRIG med siffror.

Små detaljer som är så viktiga när man är medlem i FC Kabel Åttio, eller nåja, åtminstone när man är en av medlemmarna som är en milt sagt överintresserad brun själ.

Överintresset yttrar sig inte bara genom dessa detaljer utan tar sig även uttryck genom att man ständigt berättar för kända och okända människor om världens bästa förening och de sportsliga resultaten som vi uppnår.

Intresset och engagemanget kommer också fram till exempel när man väljer handdukar, badrumsmatta, överkast, gardiner – även vid val av kläder finner man att garderoben har en kraftig överrepresentation av den vackraste av nyanser – jag behöver inte säga vilken.

Om du trodde att intresset stannar vid de egna kläderna så bedrar du dig, även kompisarnas små telningar får sin beskärda del av bruna plagg. Och så klart ett brunt medlemskap i doppresent. Kompisarna är naturligtvis medvetna om ens intresse och klär ofta barnet i bruna kläder när det är dags att träffa dem för en fika.

Utöver de bruna accessoarerna i livet märks det bruna intresset så klart genom arbetsinsatsen som jag och andra engagerade så gärna lägger ner på vår fantastiska förening.

Man kan ju inte tycka annat än att det är värt allt jobb, varje gång man kommer ner på träningen och får träffa alla eller får åka på styrelsemöte och höra alla historier om de mest udda och charmiga människor som har passerat genom föreningen under åren.

Vem minns inte de klassiska vardagskvällarna på Bäckängsgymnasiet för cirka ett halvt decennium sedan då vi skötte garderoben åt storstjärnor som Loket, Lotta Engberg, Christer Sjögren och Jörgen Mörnbeck? Mycket roligt tjöt och fantasifulla lösningar för att få gästerna att hänga in kläderna i garderoben. Misstänker fortfarande pudelrockarna i Smokie för att ha stulit min lädermapp innehållande kursanteckningar och stenciler.

Inte minst – hur skön är inte känslan den där gången varje år då den bruna klacken drar igång Boråshallens A-hall så man kan tro att det är den gulsvarta lokalkonkurrenten som ska spela. Gåshud...

Jag hoppas att vi fortsätter locka till oss fler fantastiska medlemmar och att vi jobbar vidare för att utveckla föreningen ännu mer. I år har vi sett fler än vanligt som har engagerat sig för klubben.

Engagemanget är det allra viktigaste med året som gått även om serieavancemanget och damlagets första seriesäsong så klart stjal det mesta av rampljuset. Det gäller att vi fortsätter göra det vi är bra på – vara en klubb som välkomnar alla och har roligt tillsammans – då kommer som vi sett i år även de sportsliga framgångarna.

Kabelandan är Kabels största styrka – denna djupt rotade inställning hos alla i föreningen. Att få komma ner till Ryda och träna med de bruna ger en känsla av tillhörighet som är mycket svår att beskriva och att uppleva på annat håll.

Nästa år firar vi 30 år – något som jag känner mig mycket stolt över med tanke på att vi för inte alltför många år sedan hade krismöte och beslutade om föreningens vara eller inte vara. Med det gångna året kan man lugnt konstatera att vi gjorde rätt som kämpade vidare!

Tack vänner för ett fantastiskt år, tack bönorna för ert kämpande!

Med vänlig hälsning Henrik Malm

Kalle Åkerström och Henrik Tannerfors:

– Tränarkommandot om hur det var att föra upp FC Kabel Åttio i division V:

”Vi två ser ut som nyligen utsläppta och överlyckliga mentalpatienter”

Det var på en svinkall tisdag som den längsta resa FC Kabel Åttio någonsin begett sig ut på startade. Utomordentligt fina 17 man kom till Broplan för den första grusträningen som vi – den nya tränarkonstellationen Coach Kaiser och Tränare Tvål – höll i, och så långt verkade allt frid och fröjd i den bruna sekten.

När vi i december 2007 för första gången på riktigt pratade om vad vi ville uppnå fick verkligheten ge vika för drömmarna ett tag. ”Att ta upp Kabel Åttio i femman för första gången” sades halvt på skämt, halvt på redan då begynnande äregirighet både som tränare och för laget i sig. Drygt ett år senare står FC Kabel Åttio här, som världens brunaste division V-klubb. Glädjechocken över detta har ännu inte lagt sig.

När det så var dags för grussäsong pratade vi som nykläckta tränare om mål och hur vi som lag och klubb på allra bästa sätt skulle nå upp till dem. Det var ett par saker som stod klart. Koncentration lades tidigt på styrka, inställning och fokus samt en hel jäkla massa avslutningsövningar. Om det var något som vi var fast beslutna om att häva så var det den klassiska Kabelsjukan att ha mängder av lägen men inte göra ens i närheten lika många mål.

Tittar man på den slutgiltiga tabellen för Division VI Borås så är det svårt att anse att vi gjorde något felval i detta, mest gjorda mål av alla... Bara en sådan sak.

Det första stora ögonblicket då vi båda två kände att vi verkligen hade något stort på gång var när slutsignalen gick mot Kronäng i vårmötet. Segern var vår med 3–1 efter en riktigt väl genomförd match både anfalls- och försvarsmässigt, så glädjen var sannerligen befogad. Vissa säger att jag (CK) inte var kontaktbar ett par minuter efter matchens slut, och det må så vara, men det var då det verkliga fröet till en magisk säsong såddes.

Om man som en utomstående fotbollsälskare tittar på redan nämnda, färdiga tabell där det till slut blev 16 (17 med den borttagna Yugo-matchen) spelade seriematcher lär man nog känna all den ångest och lycka som framför allt två lag fick uppleva den helt galna söndageftermiddagen 5 oktober.

Vi känner fortfarande rysningar av både den skräck som för som en iskall blixtnedslag genom våra kroppar när sms:et om Norrmalms reducering till 2–3 mot Wästerhov kom in samtidigt som vår match var slut samt attacker av den totala explosion av glädje då vi på klassiskt ”fotbollsskallar som allra helst bara vill kramas”-manér omfamnade varandra och resten av laget sekunderna efter det att kvalplatsen efter ett klassiskt scenario var säkrad.

Att det inte blev samma uppvisning i vansinnig (det gick allt att urskilja en tår i Jacks ögonvrå där ute i Hällingsjö) eufori på Borås Arena dagen då vi slog utomordentligt trevliga Jula BK och i principen var klara för division V berodde nog mest på lättnad.

Lagbilden som är tagen direkt efter är helt fantastisk, den säger verkligen allt. Förutom att vi två ser ut som nyligen utsläppta och överlyckliga mentalpatienter kan man urskilja så mycket avspänd och lättad glädje i bilden. Inga konstlade leenden, ingen vattenkammad artighet, bara ren och skär lycka över att ha gjort något som ingen annan lyckats med tidigare.

Att spela upp FC Kabel Åttio i division V.

Vi klarade det som grupp, som lag och som klubb.

Vad framtiden har i sitt sköte återstår att se, hur tuff den än kommer att bli har vi alltid den där stunden då alla insåg att den historiska bedriften var klar och genomförd. Den glädjen ska vi ta med oss till femman, för är det något vi som klubb aldrig får tappa är det vår själ, vår Kabelanda.

Den är det viktigaste vi har.

/Karl Åkerström och Henrik Tannerfors

Gustav "Gurra" Risinger:

– Den spänstige, men ständigt småskadade, anfallaren som sköt FC Kabel Åttio till division V ger sin syn på den bruna resan uppåt i seriesystemet:

”Det känns fortfarande osant att det är det lilla skitmålet som lyfter oss till femman.”

Redan när jag började i Kabel Åttio, direkt efter lumpen 2003, drömde jag om att få klättra i divisionerna med klubben.

Varje år var jag lika bitter när jag insåg att poängen inte räckte till för uppflyttning, hur stort vi än vann i de sista matcherna.

Jag saknar helt teknik, men vill nog påstå att jag har en järnvilja, jag offerar verkligen min kropp för Kabel Åttio, och det räcker långt i bonkaserierna!

Alla säsonger jag har vart med har vi alltid slagit eller i alla fall dragit jämnt med topplagen. Riktigt tråkigt att vi aldrig kunde plocka de där viktiga poängen mot bottenlagen.

Det gjorde vi i år, och det är Kalles och Tvålens pushande och den fina bredden i lagets förtjänst.

Det här var min sämsta säsong någonsin. Jag har aldrig varit så skadad som i år.

I vintras var höftbøjaren riktigt trasig, jag var på behandling hos (Veteran-Jocke) Lark några veckor och det blev bra lagom till seriepremiären, men min insats där kan väl diskuteras.

Matcher där vi leder betryggande mot bra lag är jag inte så mycket att tillgå på grund av att jag är skadad hela tiden och inte vill göra ansträngningar i onödan. I matcher där vi ligger under däremot känns det ibland att man är den enda som har rätt inställning för att lyckas vända på skiten.

Ta till exempel Bosna där vi var fruktansvärt dåliga. Ingen verkade vilja vinna. Där tände jag plötsligt till och började kuta. I ett hemjobb lyckades jag vinna bollen men i samma situation fick jag en rejäl bristning i baksida lår som jag lyckades få till kramp, men det var riktigt illa. Det gjorde att jag sökte upp Lark igen. Han föreslog vila från fotboll i tre veckor, och träning på gym. Det blev en veckas vila, sedan var jag på plan igen – mot Norrmalm – med stenhårt lindat lår.

Jag vägrade ge upp. Det skulle jag nog gjort. Jag var så himla dålig, men vägrade inse det.

Efter den förlusten kändes det hopplöst. Jag hade gett upp, två förluster och en oavgjord efter fyra matcher. Katastrof. ”Det blir inte division 5 i år heller.”

Vi lyckades inte ens med det här laget, det som kändes så starkt.

När vi sedan turligt lyckades slå Olsfors, och Yugo strax efter drog sig ur, såg det plötsligt riktigt bra ut. Dock inte för mig, inte ett enda mål på hela våren. Kroppen var totalt utsliten, ont överallt. Speciellt i fötterna, baksida lår, höftböjaren – och så hade jag extremt ont i halsen också...

Trots det blev jag extremt upprörd över att jag blev petad mot Ubbhult av en snubbe jag aldrig ens hade sett, Robin. Jag var riktigt sur. Märkligt, jag hade ju inte ens kunnat vara med.

Sommaruppehållet kom fint. Jag köpte sulor som är exakt avgjutna efter mina fötter och blev av med problemen med fötterna. Träffade Johan Rydén på Almenäs och vi snackade minnen, och om möjligheterna att gå upp. Det kändes möjligt.

När formen och mina mål började komma, kom nästa skada. Tre dagar innan Olsforsmatchen gjorde jag min bästa träning för säsongen. Fast med fyra minuter kvar av passet känns det som att något släpper från knäet – det gjorde så grymt ont.

Jag var ju redan uttagen till matchen, och körde en klassiker, gick av och låtsades som ingenting.

Besökte Lark akut dagen efter, och fick diagnosen inflammation bakom knäskålen. Jag kunde knappt gå upp för en trappa, absolut inte ned.

Larks rekommendationer var roliga, han visste ju hur gärna jag ville spela.

– Gå inte i trappor, gå inte på huk, cykla inte. Undvik ansträngning, så kanske du kan spela på söndag.

Det var två dagar senare. Men jag var klok denna gång och lämnade ett sent återbud.

Var sjukt nervös, men det var jag i onödan. Kabel har nog aldrig lekt hem en match så enkelt, 7–0 mot Olsfors. Otroligt!

Sen blev jag petad igen. Efter en bra träning med trasigt knä, fick jag inte vara med i Kabels största match genom tiderna – den mot Brämhult.

Det sved i själen. Tänkte att jag inte skulle få medverka i matcherna när Kabel Åttio gick till femman.

Fick dock chansen mot Ubbhult – trots att jag hade mer ont då än veckan innan...

I underläge 1–0 kommer jag in och tänker – som vanligt, hehe – det här får du allt ta tag i.

Jag kör min taffliga dribbling i vanlig ordning, passar Robin som får snedträff. Jag springer på den och slår in bollen med vänstern för andra gången i mitt liv. Glädjen var total.

Två minuter senare nickar David G en hög boll till mig som jag går upp, får bra träff – men målvakten gör sitt livs räddning på nickan. Hade vi fått 2–1 där hade det nog varit vår match.

Men istället blev vi så där nervösa och spelade allmänt dåligt. Ubbhult vann.

Efter slutsignalen var jag gråtfärdig. Det kunde inte vara sant.

Vi hade sumpat det gyllene – och enkla – läget att nå kval. Så bittert.

Jag var sist av planen. Plötsligt hör ljud från parkeringen. Ett jubel.

Jag börjar också skrika och springa utan att först veta vad det egentligen gällde.

Jag hoppar upp i Åkerströms famn och gottar. Otroligt nog hade Wästerhov slagit Norrmalm med 3–2. Helt sjukt.

Men när jag tänker efter så var faktiskt Kalle rätt lugn vid linjen hela matchen. Han visste om det. Den sjuvern!

Fast innerst inne kunde jag ändå inte tro på det. Till och med när nyheten berättades på radion hade jag svårt att tro det.

Vi var trots allt klara för kval. Karl fixade träningstider på Arenan. Härligt. Men jag hade så ont, ont, ont – trasiga mannen.

Hittade dock mirakelmedicinen. Pappas sambo introducerade ett extremt värmande liniment. Redan när jag vaknade på kvaldagen smörjde jag in knän, ljumskar, rumpan, baksida, framsida, mina ärr på fötterna, höftböjaren och vaderna.

Vilken underbart värmande känsla. Linimentet gjorde att jag överhuvudtaget kunde röra mig denna dag. Det underbara övergick senare i en fruktansvärd, brännande känsla som dock fick mig att glömma smärtan i musklerna.

Första halvlek är jag väldigt laddad och vill få ett snabbt mål. Det här var nog vår enda chans, tänkte jag. Bollen måste in.

Antagligen var jag överladdad, och lätt hetsig. Jag tog ut mig helt, och fick en klassisk ansträngningsastma – något jag inte haft på hela säsongen.

Normalt brukar astman leda till extremt kli i halsen, dåligt med luft, hosta och ibland även en fin spyta. Förra året sa en av Norrmalms backar: ”Ska vi ringa ambulans” – efter att jag gjort en massa kväljningar rakt i hans öra. Senare den dagen lade jag en fin spyta i en papperskorg på Arenan.

Nu var det kval, och Kalle och Tvålen beordrar ut mig för byte. Får låna turbohaler av Öjerhed, vilken hjälte :).

Fick börja andra halvlek, och jag tänkte det är i det här bytet det måste ske för min del, jag var helt slut.

Gör en kraftlöpning och lyckas skada en back så att han inte kunde fortsätta – ej medvetet. Någon minut senare ger Johan mig en precisionslyftning mot straffområdet, som jag springer långsamt på, så att inte domaren ska tro att det är offside.

När jag ser målvakten komma ut tror jag inte att jag skall hinna först, men jag får en touch på bollen – som går via målvakten – och rullar långsamt, långsamt in i bortre hörnet. Så underbart.

Det kändes osant då. Det känns fortfarande osant att det är det lilla skitmålet som lyfter oss till femman. Men så skönt...

Efter fem år i Kabel Åttio med skada på skada får man uppleva division 5-spel med de bruna, otroligt. Frågan är om vi hade pallat en match till.

Inte jag i alla fall...

Kram på er alla bruna. Jag älskar er.

Gustav Risinger

Stefan "Zamora" Persson:

– Vår supermålvakt, som var med om Sandareds resa från femman till tvåan och om Kabel Åttios från sexan till femman, ger sina funderingar på hur man lyckas i en högre serie:

”Visa uppskattning mot den som springer runt som linjeman i spöregnet på motstående långsida.”

Kort historik: Jag började på allvar lira i Sandareds IF:s A-lag när vi låg i division 5. Jag var ett tag nära att avbryta Sandaredstränandet och söka mig till ett lag i Borås där många högskolekompisar spelade, FC Kabel Åttio.

Men då vi fick ny tränare samtidigt som kompisar som varit i andra klubbar under juniortiden kom tillbaka till SIF för att få upp laget i division 4 igen så valde jag att lira kvar.

Nu blev det så att vi lyckades vinna femman, fyran och trean tre år i rad. Jag fick känna på att lira division 2 mot lag som Ljungskile och Gais.

Det som gjorde att vi lyckades tror jag var att trots att motståndet blev svårare och svårare var att vi hade en tränare som trots att han var en otrolig tävlingsmänniska så insåg han att det viktigaste var att vi jobbade som ett lag och alla var lika viktiga kuggar i maskinen.

Och för att alla kuggar skulle vara smörjda och rulla smidigt så kanske man fick göra anpassningar som ej en normalnykomling brukar göra. Vi ökade till exempel inte antal träningstillfällen speciellt. Från två stycken i veckan i division 5 så ökade vi först till tre i division 2. Tränarna visste att ökade det mer så skulle man även sänka medelantalet i deltagande på träningarna och därmed sänka kvalitén på passen. Sen hade man som filosofi att först rikta in sig att knyta spelare till klubben som hade nån slags koppling till samhället. Detta för att inte få ”divor” till laget som skulle bryta stämningen i laget.

Nu blev det en lång text angående Sandareds uppflyttningar men jag vill bara berätta detta för att komma till den slutsatsen att är man ett gott gäng och man har lite drömmar så kan man lyckas.

Många skrattar åt oss i Kabel Åttio och våra Champions Leaugedrömmar. Och kanske, kanske är drömmarna lite väl högt satta men utan höga drömmar så blir det inga delmål och utan delmål så kan det ibland vara svårt att motivera varför man skall offra sig lite för andra.

Sen om man offrar sig genom att delta på samtliga träningar trots man inte får lira en endaste A-lagsmatch eller att man står nöter tillslag en halvtimme efter träningen för att bli bättre på uppspel spelar ingen större roll. För att se en person ”offra sig” på det sätt han kan göra, motiverar ju att en annan offrar sig på sitt sätt.

När man går upp ett snäpp i seriesystemet så är det inte viktigast att kanske höja sina ”offringsnivåer” utan det kan bara vara att man fortsätter trots att man kommer längre ifrån det själva fotbollsmässiga deltagandet. Det är viktigt att alla förstår hur viktiga alla kuggar är. Visa uppskattning till den person som springer runt som linjeman i spöregnet på motstående långsida mot där de övriga kablar står i en träningsmatch på Broplan, ge ett extra tack i gästboken till den som fixade tävlingarna till senaste festen, ställ upp i B-laget fast du tycker att du borde fått vara med i senaste A-lagsmatchen.

Detta är som gammal kabel (jepp börjar räkna mig som det nu) på något sätt självklart men vår sekt blir större och större. Mer och mer folk kommer till klubben, inte i första hand för kamratkänslan utan för att få lira boll på en något högre nivå en tidigare. Det är viktigt att vi ”gamla” förmedlar vidare känslan.

Denna text kanske inte blev riktigt vad jag hade tänkt eller vad som KabelNews-redaktionen hade tänkt när de bad mig skriva men så blev det.

Vill avsluta med att skriva att jag är otroligt stolt över att få vara med i denna klubb, få vara delaktig i den första uppflyttningen i Kabels historia och ser framemot att få fortsätta spela, hjälpa, följa och glädjas ihop med alla vänner jag fått i denna klubb.

Stefan ”ZAMORA” Persson

Saxat ut gästboken

Vi hade just krossat Olsfors med 7–0, och gladdes åt ett bra utgångsläge i kampen om kvalplatsen. Plötsligt på kvällen söndagen den 21 september öppnades chansen till brun serieseger. Här är ett mycket litet axplock inlägg från nämnt besked fram till dess avancemanget var säkrat (i några inlägg är språkliga fel rättade):

Budskapet som fick oss haja till:

Resultatrapport Söndag den 21 september 2008 20.06:

”Brämhult-Ubbhult 0–1. Vi spelar för seriesegern nästa lördag...”

Ordförande Söndag den 21 september 2008 20.06:

”Man hade liksom slutat tänka på seriesegern. Men plötsligt har vi chansen. Sex poäng i de två återstående matcherna och serien är vår. Vi har det i våra egna händer... Å andra sidan kan vi fortfarande bli trea. De två sista matcherna blir riktigt tuffa. Ubbhult verkar ju vara i toppform – har slagit både Norrmalm och Brämhult i höst.”

Zamora Söndag den 21 september 2008 20.06:

”Jepp känns konstigt att chansen till serieseger dök upp. Men som sagt har vi två svåra matcher kvar. Vet att vi kan slå bägge lagen men då måste vi vara på topp. Och byt bort alla jobbtider eller 50-årskalas som kan krocka med dessa två matcher så att Kalle och Tvålen kan ta ut bästa möjliga lag!”

Coach Kaiser Måndag den 22 september 2008 08.44:

”En härlig morgon alla bruna! Tack för det grymt fina jobbet i går, samtliga stod för den fantastiska insats! Sådär, nu måste vi helt bara glömma söndagens match och börja FOKUSERA PÅ LÖRDAG. Seriefinal på Borås Arena mot Brämhult är plötsligt (precis som alla andra trodde man chansen på serieseger var long gone) årets match, och vi ska komma dit 1000% förberedda! Alla bruna beordras härmed att ställa in alla eventuella planer såsom jobb, dop, bröllop etcetera för att antingen kunna delta i denna historiska match eller stödja Kabel Åttio på läktaren! LETS GO KABEL! NU MAXAR VI ÄNDA FRAM TILL SLUTET!”

Ordförande Torsdag den 25 september 2008 15.34:

”Hörde att Brämhult firade med smörgåstårta efter matchen mot Ubbhult. Det måste ha varit en fantastisk fest... Har också hört att de till på lördag i halv panik försöker få med rutinerade rävvar som inte spelat på hela hösten. Känns som att vi kommer att ha trumf på hand när det gäller orken. Fast egentligen spelar det ju ingen roll. De kan förlora seriesegern, det kan inte vi – vi kan bara vinna. Och vinna är precis vad vi skall göra på lördag. Det är bara att förbereda sig på 90 minuters stenhårt arbete.”

Ordförande Fredag den 26 september 2008 12.32:

”Som kanske noterats på förstasidan tänker vi ta entré i morgon. Vi skall dessutom ha en liten kiosk. Vi har messat ut frågor till fem–sex pers, om de kan hjälpa till. Finns det någon mer frivillig så är det bara att anmäla sig. Det är bra om man kan vara på plats cirka 14.00, och man kommer inte missa matchen.”

Coach Kaiser Fredag den 26 september 2008 15.36:

”Det är nu mindre än ett dygn kvar tills vi spelar VÅR match. Vi ska ge uttrycket GE ALLT en helt ny innebörd imorgon gubbar! Kabel Åttio går för seger, Kabel Åttio är orden som imorgon skall höras över Borås Arena! Kom igen nu gubbar, NU TAR VI DEM! LADDA LADDA LADDA!”

Coach Kaiser Fredag den 26 september 2008 15.39:

"Laget som ska göra det är: Zamora – Junior, Malm, Torbjörn, Afzelius – Mackan, Nicke, Eriksson, Rydén, Svedberg, Jack, Johannes – Robin, Emil, Skåne. LETS GO KABEL!"

Helikoptern Lördag den 27 september 2008 09.05:

"Norrlands nervösaste Kabelsupporter här. Se till att spöa Juice-laget i dag! Om någon dessutom har möjlighet att lägga ut resultat i gästboken så snart som möjligt efter matchen, vore det gotti gotti. Gärna halvtidsscore också om någon har möjlighet. Heja, heja på, heja på, heja på!"

Jimmy Lördag den 27 september 2008 10.48:

"Kom igen nu ALLA kablar å bönor. Nu hjälper vi vårt lag till tre poäng mot Brämhult. Ser fram emot fulla läktare på arenan i eftermiddag. Finns ju ingen anledning som är god nog för att missa denna tillställning! Vilken förfest! :D"

Ordförande Lördag den 27 september 2008 10.50:

"Det är verkligen en underbar morgon. Solen skiner, Borås Arenas gräsmatta är grönare än någonsin och Kabel Åttio skall spela seriefinal. Och vi slår ur underläge. Sett till namnen på laguppställningarna skall Brämhult vinna med sisådär 6–0. Nu vinner man ju inte matcher på en namnkunnig laguppställning, utan man måste göra jobbet också. Jag är övertygad om att orken talar till vår fördel. Det handlar inledningsvis mycket om att göra det defensiva jobbet, stå emot – och ju längre matchen lider, desto mer ytor kommer vi att få. Är vi disciplinerade och ger 100 procent i alla situationer kommer vi att få med oss ett riktigt bra resultat. Forza Kabel."

Julle Lördag den 27 september 2008 16.55:

"Inget på BT, Aftonbladet eller text-tv än... Hur gick det i matchen egentligen?"

Enhörning Lördag den 27 september 2008 17.10:

"Kabel Åttio – Brämhults IK 0–5."

Ordförande Lördag den 27 september 2008 17.46:

"Det är bara att gratulera Brämhult till seriesegern. Alla som såg dagens match på Arenan inser att vi aldrig var nära. Det var 0–1 efter 15 sekunder. Och 0–3 efter 20 minuter. Brämhult var oerhört effektiva och gjorde mål på tre av fyra avslut före paus. Effektiviteten fortsatte efter paus. Vi hade väl ett par skott, bland annat ett i stolpens insida. Men egentligen var vi aldrig nära. Vi kom inte åt dem. Fokus flyttas omgående till nästa söndag och Ekåsvallen i Ubbhult. Eftersom Norrmalm vann med 5–1 i dag har vi fortfarande sex måls försprång i kvalstriden. Vill till sist passa på att tacka alla er som var på Arenan och stöttade oss under eftermiddagen. Kul att se."

Jimmy Lördag den 27 september 2008 18.59:

"Fick höra av Ubbhultsanhängare att Ubbhult krossade Hovet med 10–1. Låter lite oroväckande. Antingen har Hovet lagt av eller så e Ubbhult starka."

Hovet Lördag den 27 september 2008 19.23:

"Jag måste säga er att Ubbhult verkade riktigt starka även om vi inte kämpar hundraprocentigt. Mot Norrmalm lär vi inte ha mkt att sätta emot, har knappt folk så vi kan spela matcherna. Lycka till i alla fall."

Brämhult Lördag den 27 september 2008 21.44:

"Det är svårt att förstå att Kabel är 2:a i serien så dåliga som dom var i dag. Vi får tro att det blir någorlunda rättvist i serien och att Norrmalm blir 2:a.

SÅ EN SAK TILL. VÅRA SMÖRGÅSTÅRTA VAR TILL VÅRA PUBLIK SOM ETT TACK FÖR ÅRET. VAR DET 100 PERSONER OCH TITTA I DAG SÅ VAR DET 90 FRÅN BRÄMHULT."

Jocke Lördag den 27 september 2008 22.07:

"Brämhult: Vi är också glada att ni har mycket publik, 4000 rätt in i klubbkassan... tack tack. Vi ses i femman."

Gotland Söndag den 28 september 2008 04.10:

"Olsfors, Brämhult, Norrmalm, Fritsla, Yugo eller vem som helst. Vi skiter i er för vi är ändå brunast, skönast och har snyggast tjejer i damlaget. Och alla vet att en riktigt hård kabel är skönare än sex, så det så."

Robinho Söndag den 28 september 2008 09.16:

"Storsint brämhultare... Förövrigt måste 4000 kronor vara rekord i inkomster under match va? Se till att spela seriefinaler oftare, verkar ju vara en bra inkomstkälla :)"

Malm Söndag den 28 september 2008 13.19:

"Tack till båda lagens finfina publik och våra engagerade medlemmar för i går! Tuffaste matchen på säsongen. Benen var helt slut efteråt. Tråkigt med Brämhults inofficiella hemsidas pinsamma artikel. Raka motsatsen till hur de flesta klubbar skulle fira en serieseger. Tycker dessutom att det går att läsa en viss bitterhet över våra fina intäkter från igår – då skrattar man bara ännu mer på väg till banken. Tur att man tillhör världens bästa klubb! Alla kämpade och slet igår, det gör mig stolt. Nästa söndag hittar vi lätt spelet igen! Vi kan, vi vill, vi ska vinna!"

Coach Kaiser Fredag den 3 oktober 2008 10.47:

"KOM IGEN NU GUBBAR! PÅ SÖNDAG SKA UBBHULT FÅ SMAKA! LETS GO KABEL!"

Coach Kaiser Fredag den 3 oktober 2008 13.50:

"Och för att höja temperaturen ytterligare inför match på söndag då det är vinna eller försvinna är presenteras här laget: Zammy – Junior, Malm, Tobbe, Afze – David G, Jack, Nicke, Johannes, Eriksson, Rydén, Svedberg – Robin, Emil, Skåne, Gurra. KOM IGEN NU GUBBAR! LADDA LADDA LADDA!"

Ordförande Söndag den 5 oktober 2008 09.45:

"VIKTIGT MEDDELANDE. Ronny Ehrnberg i Ubbhult ringde just och väckte mig. Deras plan står under vatten. "Det går till anklarna," sa han. Eftersom vi inte får skjuta upp den sista omgången jagar han febrilt efter en ny gräsplan. "Det vore bra om ni inte var sena till Ubbhult, om vi får åka ett par minuter." Men. Risken finns att de flesta gräsplanerna står under vatten. Och då blir det GRUS. Matchen måste ju spelas. Ta alltså med GRUSSKOR. Och en positiv inställning. Om vi så skall spela i ett träsk är det resultatet som är viktigt, inte underlaget. Tänk seger, tänk mål."

Johannes Söndag den 5 oktober 2008 17.05:

"UNDERBART! Kvalet är nått fick jag reda på i sjuksoffan här hemma! Gott jobb gubbar!"

Affen Söndag den 5 oktober 2008 17.22:

*"Ä de sant??? Vann Kabel – i så fall hurraaaaaa! (och TFF bonkade KFF hurraaa)
Dessvärre fick mitt lag stryk i årets första inomhusare med 14–15 men det får la vi ta därå. Nu tar vi kvalet av bara farta!/A"*

Ådahl Söndag den 5 oktober 2008 17.28:

"Härligt Kabel! Grattis Grattis!"

Johannes Söndag den 5 oktober 2008 17.30:

"Visade sig att vi förlorade matchen men så gjorde även Norrmalm... Gott jobb ändå gubbar =>"

Ordförande Söndag den 5 oktober 2008 18.20:

"'Helt osannolikt'. Så beskrev Staffan Kulneff avslutningen av Boråssexan i Radio Sjuhärad alldeles nyss. Sjukt skulle jag säga själv. Vi förlorade mot Ubbhult med 3–2 efter att för andra matchen i rad ha spelat uselt försvarsspel. Efter slutsignalen var besvikelsen enorm. Det fanns ju inte att Hovet skulle ha vunnit. Men det är bara att skicka ett fång med blommor till Lohnes pojkar. Härligt jobbat. Tack så mycket. Ni är inte så dumma ändå... Nu är vi i kval mot femman för andra gången någonsin, och får suga på karamellen i kväll. Men skall vi få ut mer än bara deltagande krävs en jätteuppryckning. Vi har avslutat serien riktigt svagt. I dag var försvarsspelet svagt över hela planen. Ubbhult spelade bara långt på chans, men fick ändå till typ sex superlägen. För dåligt. Läge för en rejäl repetition av grunderna i försvarsspelet på veckans träningar..."

Enhörning Jr Söndag den 5 oktober 2008 18.42:

"I sitt eget nederlag kan man glädjas åt en osannolik Kabelkval! FY FAN VAS GOTT! Nu blir det brassestolen fram igen och följa resterande matcher blint! GRATTIS!"

zebra Söndag den 5 oktober 2008 18.44:

"Får passa på att kika in & gratulera till kvalplatsen! Även om det svider nu efter våra plattmatch mot Hovet, men ni har slutat på bättre placering än oss, alltså förtjänar ni det. Grattis igen."

Jamie Söndag den 5 oktober 2008 19.01:

"GOTT jobb gubbar! Grattis! Ladda nu om till kvalet."

Malm Söndag den 5 oktober 2008 19.16:

"Härligt gubbar! Konstigt att få ställa om från besvikelse till glädje på typ tio minuter. Nu laddar vi om. Bättre anfallsspel men lite darrigt bakåt idag. Bättre skärpa i avsluten krävs och lite mer sammanhängande försvarsarbete över hela planen. Har kollat tävlingsbestämmelserna och varningarna nollställs inför kvalet. Ses imorgon!"

Julle Söndag den 5 oktober 2008 19.30:

"Kval. Helt sjukt osannolikt. Och så jäkla skoj. Ta chansen nu, A-lagare."

Tränare Tvål Söndag den 5 oktober 2008 19.41:

"FY FAN VA GÖTT GUBBAR! Känns helt sjukt att gå till kval efter en förlust men inte mindre kul för det. Dock var det nästan outhärdligt för mina nerver. Nu ska jag vandra omkring i ett lyckorus ikväll för att sedan börja fokusera på kommande uppgifter! SÅ SKÖÖÖNT ATT VA BRUN!"

Jimmy Söndag den 5 oktober 2008 19.41:

"Tjalalala, tjalalala oooohhhoohoo Kabel Åttio."

- Zamora** Söndag den 5 oktober 2008 19.55:
"Jepp härligt jobbat denna säsong gubbar. Trots dålig avslutning på serien så har vi gjort ett kanonår! Nu jävlar skall vi upp!"
- Lasse** Söndag den 5 oktober 2008 22.09:
"Grattis gubbs! Men en fråga: har Coach Kaiser dött????"
- Ordförande** Söndag den 5 oktober 2008 23.46:
"Visst har vi gjort en fantastiskt bra säsong – totalt sett. Nu skall vi bara se till att avslutningen inte blir ett antiklimax. Och här är lagen vi kan ställas mot i kvalet: Från femman: Rävlanda, Sjötofta, Hol, Tymer, Sjuntorp och Korsberga. Från sexan: Långared, Trässberg, Jula, Fagersanna, Åsaka och Månstad. Ett smörgåsbord..."
- Coach Kaiser** Måndag den 6 oktober 2008 08.35:
"Saknar dator hemma, har inte haft en sedan 2005...:) Har nu efter en kvälls intervention med Jack och Niki samt en god natts sömn lyckats smälta gårdagen, och sammanfattar den såhär: OVERKLIGT... MEN UNDERBART! Nu är vi i kval och förtjänar verkligen det gubbar, inte om man ser på våra två senaste matcher, men sett till över hela säsongen så känns det klockrent att vi som klubb får utdelning efter detta kanonår! Nu gäller dock följande: FOKUS PÅ KOMMANDE MATCHER! LETS GO KABEL!"
- Skåne** Måndag den 6 oktober 2008 09.07:
"Citerar nu Rydén; "DU, DU ÄR SÅ JÄÄVLA DÅÅLIG" på någon Älvsborgsdialekt, med visst lugn trots underläget... Lätt det roligaste jag hört på en fotbollsplan på länge! Sjukt bra haha!"
- Ordförande** Måndag den 6 oktober 2008 12.39:
"Då står det klart att vi spelar i kvalgrupp 2 och ställs mot Korsberga och Jula i kvalet. Två lag man verkligen inte har en susning om. Positivt dock att vi kan sätta ihop en delegation och åka till Jula till helgen. Vi står nämligen över den första omgången. Vår hemmamatch blir mot Jula, medan vi spelar borta mot Korsberga. Vilka vi möter först tror jag beror på hur det går i deras match. Antar att vi möter förloraren först."
- Coach Kaiser** Måndag den 6 oktober 2008 14.27:
"VIKTIG INFO! För att få så bra förutsättningar som möjligt inför det stundande kvalet kommer vi denna vecka träna på BORÅS ARENA på TISDAG och ONSDAG 21.00-22.30. Vi spelar alltså inte förrän nästa helg, men det är oerhört viktigt att vi tränar med ordentlig fokus och vilja! Det finns platser i kvalmatchernas lag att kriga om! Naturligtvis hoppas vi på full uppslutning båda dagarna! Varje spelare: medtag 10 kronor."
- Lauda** Måndag den 6 oktober 2008 14.40:
"Kul tider..."
- Coach Kaiser** Måndag den 6 oktober 2008 14.52:
"Helt lysande tider."
- Ordförande** Måndag den 6 oktober 2008 21.21:
"Jag vill tacka för att jag fick den tvivelaktiga äran att återlämna den knäckta linjeflaggan till Ubbhult. Tack."
- Tränare Två** Måndag den 6 oktober 2008 22.59:
"Hehe var så god Herr Ordförande. Jag lyckades med den äran smyga undan den när den skulle återlämnas. Blir det tal om ersättning för flaggan får jag naturligtvis ta på mig det."

Ordförande Måndag den 6 oktober 2008 23.39:

"...noterar att det inte bara är på planen vi har rekordstark medvind. Antalet besökare på hemsidan slår alla rekord. 300 i går, drygt 350 i dag och 1780 på en vecka. Fantastiskt. Allra mest imponerande är att vi haft 1285 unika besökare den senaste veckan – makalöst bra för en klubbhemsida som vår. 34788 unika besökare (totalt 50894) de senaste tolv månaderna är också grymt bra."

Björn Elfving Tisdag den 7 oktober 2008 11.14:

"Jag önskar er lycka till i kvalet till femman. Efter snart 30 år i sexan är det kanske dags att pröva på femman. Hälsningar: Tränaren -90-91-93."

Gotland Torsdag den 9 oktober 2008 11.09:

"Vill tacka för helt klart underbara träningar på Borås Arena. Men vad mör jag är i kroppen. kan det vara så att Arenan suger mer än ett blött Ryda? Eller har den en annan teknik? Hmmm. Få fundera på det där."

Malm Söndag den 12 oktober 2008 18.21:

"Jula-Korsberga 1-7 enligt våra utsända."

Ordförande Måndag den 13 oktober 2008 10.58:

"CK meddelade alldeles nyss att vi har fått tid på Arenan på söndag klockan 13.00. Då skall Jula få lida all världens kval..."

Persson Tisdag den 14 oktober 2008 12.20:

"Drömde i natt att jag satt på arenan och bevittnade när Kabel slog Jula med 5-1, tidigare har jag haft liknande drömmar om mitt och Affens fiske, där jag sopar banan med honom... och det har ju varit sanndrömmar! Så jag litar på er gubbar, att ni inte gör min drömverkstad besviken. LYCKA TILL / Persson DÄ"

Coach Kaiser Fredag den 17 oktober 2008 12.02:

"LAGET som på söndag ska skriva historia: Zammy – Junior, Malm, Svedberg, Afze – Nicke, Mackan, Eriksson, Rydén, Öjerhed, Jack, Johannes – Robin, Emil, Gurra, Skåne. KOM IGEN NU GUBBAR! LADDA LADDA LADDA!"

Coach Kaiser Fredag den 17 oktober 2008 10.34:

"Grattis Jimmy och Linda! I går blev de föräldrar till en liten dotter! STORT STORT STORT GRATTIS!"

olle Söndag den 19 oktober 2008 11.45:

"Löcka te i dag pajka! Fint väder, snygga kläder – kicka läder!"

Julle Söndag den 19 oktober 2008 15.17:

"Seger 1-0. Gurra. Segersången ekade bra på Borås Arena... Kabel mot femman!"

1-0 Söndag den 19 oktober 2008 15.17:

"Forza Kabel!"

Jamei Söndag den 19 oktober 2008 15.25:

"Gott! Strålande nyheter, Forza brunt!"

Jimmy Söndag den 19 oktober 2008 15.40:

"Vill bara säga att jag är lycklig med livet. :D Kabels vinst, som för oss otroligt nära femman, och min söta dotter gör ju att man bara kan njuta."

Ordförande Söndag den 19 oktober 2008 16.04:

"Härligt kämpainsats i dag. Fotbollsmässigt var det ingen stor match. Det blixtrande anfallsspelet lyste med sin frånvaro och nerverna satt utanpå tröjorna. Efter Gurras mål blev vårt spel ännu mer nervöst. Men, den defensiva disciplinen var underbar. Vilket arbete 16 kablar gjorde. Från Zamora i kassen till Skåne på topp. Underbart. Och publiken. Kan FC Kabel Åttio någonsin tidigare ha haft en så stor egen supporterskara? Härligt att se er alla."

Ordförande igen Söndag den 19 oktober 2008 16.16:

"Har jag räknat rätt (jag har bara kontrollräknat tio gånger – och kontrollringt till förbundet) så är det klart. Det här är en stor dag. En historisk dag: FC KABEL ÅTTIO ÄR KLART FÖR DIVISION FEM. Marschen mot Champions League 2028 är därmed påbörjad..."

Afze Söndag den 19 oktober 2008 16.23:

"Du har rätt Johan, har också kollat på det."

Jamie Söndag den 19 oktober 2008 16.23:

"STORT GRATTIS TILL HELA FÖRENINGEN!"

Coach Kaiser Söndag den 19 oktober 2008 16.27:

"Det är med en hejdlös stolthet i rösten och i fingrar jag skrikskriver det här: KABEL ÅTTIO ÄR KLART FÖR DIVISION FEM!"

Coach Kaiser Söndag den 19 oktober 2008 16.37:

"Bord för alla som vill komma är bokat på Jensens Böfhus på Stora Torget klockan 19.00. KOM OCH FIRA MED BRUNT! Var vänliga messa mig och bekräfta att du kommer så att jag vet. FORZA KABEL!"

Affen Söndag den 19 oktober 2008 16.46:

"Hurra, hurra, hurra, hurra – Kaaabel – stort grattis! Härligt med storpublik och gött väder. Underbart! //Affen"

Ådahl Söndag den 19 oktober 2008 17.48:

"Härligt med seger och avancemang!"

Gurra Söndag den 19 oktober 2008 17.53:

"Tvålen i p4 om någon minut!"

Ordförande Söndag den 19 oktober 2008 18.03:

"Tvålen lät stabil i radion, men vad sa han? Att det skulle vara långt mellan FC Kabel Åttio och Champions League? Sex raka seriesegrar är väl inte långt?"

Tränare Tvål Söndag den 19 oktober 2008 18.17:

"E inte varje dag man är med i radio. hehe du har en poäng där herr Ordförande... men vi får väl vara lite ödmjuka mitt i all framgång ;)"

Olsfors Rasmus Söndag den 19 oktober 2008 18.20:

"Gratulerar till avancemanget, ni verkar vara en jävligt härlig klubb med bra sammanhållning och allt därtill så ett stort grattis."

www.fotbollskanalen.eu Söndag den 19 oktober 2008 18.28:

"Ett stort grattis från Målsryd 10,20,30,40,50,60,70 Kabel, Kabel Åttio. Det har varit en brun kanonhelg. Vets kom tvåa i B's Arena Cup och A-laget tog STORT steg mot Champions league! GRATTIS TILL FEMMAN! Tackar för uppvisningen på arenan i dag. Det var inte bara solen som värmdde!"

- Helikoptern** Söndag den 19 oktober 2008 18.32:
"Grattis Kabel! Se till att ta ett par segerbiror ikväll!"
- Raoul** Söndag den 19 oktober 2008 19.02:
"Grattis Kabel! Fan vad gött. Jag hedrade er med att värma opp i min fina Kabeltröja inför kvalmatchen mot division 6, som vi vann. Brunt är skunt!"
- Viggo** Söndag den 19 oktober 2008 19.03:
"GRATTIS! Härligt att få sms:et från Coach Caiser!"
- Ceder** Söndag den 19 oktober 2008 19.57:
"FAN VA GÖTT, GRATTIS, bra kämpat."
- Johnny H** Söndag den 19 oktober 2008 20.27:
"GRATTIS!"
- Razz** Söndag den 19 oktober 2008 22.22:
"Detta är en stor dag för alla med brun hjärta. Grattis till alla i hela föreningen. SVINGÖTT."
- Zamora** Söndag den 19 oktober 2008 22.45:
"Fan är så otroligt stolt över att få varit med Kabel och ta steget upp i femman. Sjukt roligt år som jag hoppas fortsätter ett bra tag till (Kabelgala, Mariedal cup, Knallen cup)."
- Enhörning jr** Söndag den 19 oktober 2008 23.59:
"Sol i sinne Brun inne! Fy vad ballt gubbar! Kommer nog ta ett tag innan Kabel i femman sjunker in i de flestas huvud! Härligt jobb av alla! Inklusive dagens 12:e spelare... Pratar inte om publiken utan om Gotland som gjorde ett bra jobb i kassan. Många sköna kulor! GRATTIS."
- Gotland** Måndag den 20 oktober 2008 08.30:
"Jag fattar inte riktigt ännu. Känns inte som om allt sjunkit in. fantastiskt!"
- Coach Kaiser** Måndag den 20 oktober 2008 09.03:
"Ah, vilken underbar morgon! Har precis som Gotland liiite svårt att fatta det här än, att KABEL ÅTTIO ÄR I FEMMAN! Helt galet vad bra jag mår och den stolthet jag känner är total. Stolt över mig själv och Tvålen som helt sonika klarade det, alla de som har varit med oss i år, alla som har gett allt i matcherna, alla som har varit och tränat, alla som har varit och kollat på oss, helt enkelt alla som har ett brunt Kabel Åttio-hjärta. Att när jag efter ett par veckor i Kabel som jag redan då kände var klubben i mitt hjärta hade kunnat tro det här och hur underbart det känns hade jag nog inte trott på det själv. Allt är så bra nu! FORZA KABEL!"
- Gotland** Måndag den 20 oktober 2008 12.53:
"Hittade ett roligt inlägg på Sjuntorps IF:s gästbok: 'Tur att vi inte hamnade i grupp 2, den ser tuff ut. Jag menar Korsberga IF, Jula BK och storfavoriten FC Kabel Åttio. FC Kabel Åttio lär ju spela i allsvenskan om typ fem år, så det var ju tur vi slipper dem.'"
- Nr 12 Jula BK** Måndag den 20 oktober 2008 16.07:
"Tack för en trevlig match (nästan) och för att ni fixade så vi fick spela på härlig plan. Lycka till i 5:an."
- Oscar Ingström** Måndag den 20 oktober 2008 16.38:
"Grattis till platsen i division V."

Ordförande

Måndag den 20 oktober 2008 18.45:

"Lite udda känsla fortfarande. Snacka om att ha tagit en annorlunda väg upp i femman. Efter att ha spelat kanonfotboll i flera veckor slog plötsligt nervositeten/prestationsångesten till i de avgörande matcherna. Först raset mot Brämhult, sedan debaclet i Hällingsjö – som efter ett par blytung minuter blev betydelselöst tack vare Hovets underverk på Sagavallen. Efter en helgs uppehåll, då vi gjorde en intressant spionresa till Ullervad, kom nervpersen på Borås Arena. Tack och lov att vi hade defensiven – och Zamora – att luta oss mot. För de 40 minuter som återstod efter Gurras mål var inte de bästa de bruna brassarna gjort rent spelmässigt. Däremot de mest nervösa. Tror jag hörde frågan "hur lång tid är det kvar?" typ 100 gånger. Så gick slutsignalen, och allt man kände var lättnad. Väl tillbaka på jobbet blev det räkning. Insåg direkt att vår seger räckte för uppflyttning. Räknade dock i genom åtta gånger extra, plus att jag slog en signal till Karlén på förbundet. Jodå, vi var klara. Känslan var fortfarande mest lättnad. Udda. Här har man varit med i klubben i 17 år, och kämpat i alla möjliga typer av motgång. När man äntligen går upp en serie uteblir den stora glädjeexplosionen. Kan räkna upp massor av matcher där vi visat större glädje än efter gårdagens. Inte minst Frisco borta 2005 och förlusten (!) mot Sjömarken hemma 2003."

Daniel O

Måndag den 20 oktober 2008 19.08:

"Udda känsla... jo tack. Har spelat fotboll i lag som knappt mäktar med att ta poäng på en hel säsong under säkert 10 års tid. Byter klubb i förhoppning om att hitta spelglädje igen och vips så ska man vara division fem spelare nästa säsong. Blev ju inte så mycket fotboll som jag hade hoppats då en elak fotskada satte stopp redan efter 5–6 framträdanden, men jag känner ändå glädje eftersom vi är ett så gott gäng att man känner sig brun efter bara någon träning. Jag SKA komma tebox och spela igen. Om inte innan så ses vi på galan. GO GO Kabel."

Affen

Måndag den 20 oktober 2008 22.39:

"Udda känslor är bättre än inga alls Johan – man kan väl säga att hela Kabel är en udda känsla. Vem hade i sin vildaste fantasi trott att man skulle sitta en solig söndag på "Ryavallen" och se vårt eget lag, festklubben, kvala upp till femman, 30 år efter start. Och inte bara det, B-laget blir fyra efter fantomspurt, vi har ett damlag och nästa år firar veteranlaget 10. Snart stundar juniorövningar och jättefest i Boråshallen och där får man se sin egen son debutera i brunt och allt detta i tider när de flesta ultimilag har jätteproblem – jadu Mister ordförande, nog är det udda alltid! Att få krydda tillvaron med att tunnla Robinhos krumma ben, ja det är mumma – hm, blir grått fram till mars – får hitta någon annan/ Affen"

Malm

Måndag den 20 oktober 2008 23.40:

"Vilken skön känsla att allt vårt hårda jobb och härliga sammanhållning resulterar i en sådan enorm lättnad och lycka! Tack till publiken för fantastiskt stöd igår. Många kända ansikten ur den bruna historien fanns på läktarna – härligt. Underbart att höra applåderna när någon brun gjorde en bra grej!"

Lauda

Tisdag den 21 oktober 2008 11.19:

"Måste bara säga att segern i söndags gör att man som nybliven ensamstående gammal nucka ändå mäktar med tillvaron...:) skämt åsido så är jag fantastiskt lycklig å hela den bruna sektens vägnar! FORZA KABEL!"

Peder

Tisdag den 21 oktober 2008 11.50:

"GLÄDJE! Beskedet nådde precis Kina. Jag och hela staten skall ut och fira på gatorna och skrika 10,20.... så otroligt Kul att vi klarat ta oss ett steg på vägen till CL2028. Kram På er ALLA kablär"

Lennart Nordin Tisdag den 21 oktober 2008 11.56:

"Grattis ett stort Grattis man är rörd! Lennart nr 4 "Baresi" Nordin 84-91 plus ett antal fester Gott mos pojkar!"

Shilton Torsdag den 6 november 2008 19.07:

"Muffins på er goda bruna gossar och flickor samt Affen! Efter viss minimal tendens till frånvaro skulle jag vilja utropa ett sent men ystert "MORMOR!" till er fenomenala bragd! Femman alltså. Svampligan närmar sig. Visionsmöte Affen? Måste säga att mitt liv tett sig synnerligen innehållslöst utan linjer, flaggor och bruna tillrop det senaste. Dåligt med telefonsamtal från diverse okända sugna män till på köpet. Tror minsann jag skall bräka till med att anmäla min kropp och själ till kalaskvällen nästa helg."

Fler gratulationer efter Kabel Åttios avancemang:

"Hej Kabelvänner! Det värmer en Kabel själ i oktober mörkret att läsa om detta historiska ögonblick!

Grattis till alla spelare, ledare och övriga kablar!"

Hedersmedlem Peder Westin.

"10, 20, 30, 40, 50, 60, 70 Kabel Kabel Åttio!

Naturligtvis hade man tagit Renaulten och farit de 50 milen tur och retur från Karlshamn till Borås för att se Kabel ta det historiska klivet upp i femman!

Väl värt mödan och besväret! Tack för underhållningen och en stor eloge till Målis-Stefan som med ett par grymma räddningar verkligen visade var skåpet skulle stå! :-)"

Peter Larsson.

"Jag åkte inte bara för matchen men jag såg till att jag kunde se den när jag fick klart för mig att den spelades en dag när jag faktiskt var i stan. :-)"

Ja det var lite oklart vad som gällde där jag satt på läktaren med. Vi visste inte om det var två av tre som gick upp eller en av tre men vi tolkade texten i matchprogrammet som att det räckte med seger för då var Julia borta ur räkningen eftersom det bara var två matcher per lag, men som sagt, det var mest gissningar och lösa antaganden.

Jag hade hoppats på lite mer hejklack a la Boråshallen under ungdomscuperna men jag saknade lite b-lagsspelare på läktaren som hade kunnat dra igång det. Var var de? :-)"

Hur som helst, skitskoj att ni lyckades! Äntligen! som Fylking skulle ha sagt! :-)"

Peter Larsson igen – på frågan om han åkte tur och retur Karlshamn–Borås bara för matchen.

**”Hej
Grattis!!!!
Nu kanske man äntligen får vara med!”**
Magnus Englund – en av grundarna.

**”Det värmer i ett Kabelhjärta.
Grattis alla kablare.”**
Greve Banér

**”Hej alla bruna brassar.
Ett stort grattis och lycka till i 5:an.”**
Magnus ”H-son” Henriksson

”Jaha. Då var det dags å snöra på sig skorna igen, kan Ljungskile så kan väl vi...

Forza Kabel”
Nr 4, Stefan Söderberg

**”Först vill jag ännu en gång gratulera till avancemanget till Division 5!
Häröver i Dublin har jag lärt känna några sköna franska studenter. Jag bad en av dem att översätta den engelska beskrivningen av Kabel Åttio till franska. Tänkte att det kan vara bra nu när Kabel har tagit nästa steg mot Europa.**

Så om ni vill använda den på hemsidan så vore det coolt!”
Jamie Gidman